

Fanzine, omakustanne vai yhteys kustantajaan?

Kun sarjakuvasi on valmis, se haluaa tulla julki! Omaa valmista tuotosta on hienoa ihailta, mutta ennemmin tai myöhemmin sen haluaa esitellä myös muille: ystäville, koulu-, opiskelu- tai työkavereille, ja miksei laajemmallekin yleisölle.

Internet on helppo tapa aloittaa, lue uudelleen Blogisarjakuva-artikkeli tämän kirjan sivuilta 42–43.

Sarjakuvan päätymiseen painetuksi teokseksi on olemassa eri mahdollisuuksia, fanzine, viimeistelty omakustanne tai kustantajan julkaisema sarjakuva-albumi.

Fanzine-tyyppinen ratkaisu

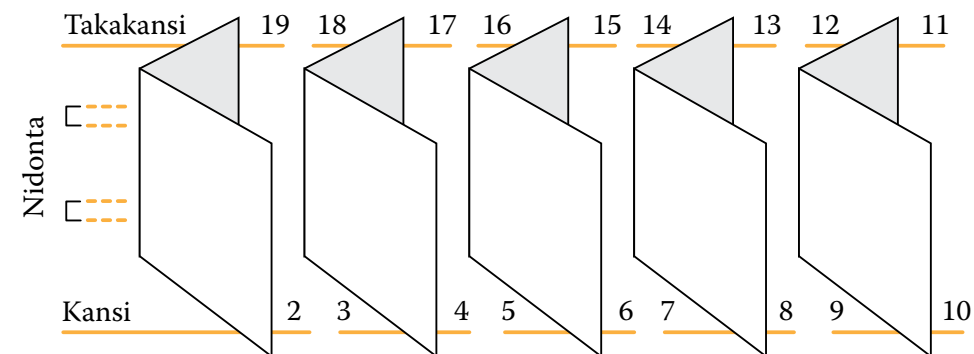
Ehkä nopein ja varmasti taloudellisin tapa julkaista sarjakuvasi paperimuodossa on fanzine. Tarvitset valokopiokoneen. Mitä parempi laite, sitä laadukkaampi lopputulos.

Fanzinen teko aloitetaan sivusuunnitelmalla, jossa mietitään miten sivut taittuvat, mikä sarjakuvan sivu sijoitetaan millekin paino-originaalikappaleen eli -taiton sivulle siten, että taitettuna ja nidottuna nipusta valokopioita saadaan lehtimuotoinen julkaisu. Toki on mahdollista piirtää sarjakuva suoraan originaalitaittoon 1:1 julkaisukoossa, mutta halutessasi julkaista tämän kirjan ohjeiden mukaan tuotetun sarjakuvan kannattaa menetellä seuraavasti:

A5-tai A6-kokoinen julkaisu on helpoin toteuttaa. Tällöin kaksipuoleisesta A4-kopiosta saadaan neljä tai kahdeksan sivua. Varmista jälleen kerran, ettei sarjakuvasi pienene liikaa, lukijan täytyy pystyä ymmärtämään kuvat ja lukemaan tekstit.

Pienennä piirrosoriginaalisi julkaisun sivuille sopivaan kokoon ja aloita julkaisun taitto. Älä unohda sivunumeroita. Julkaisun sivumäärän täytyy olla neljällä jaollinen. Kiinnitä pienennetyt originaalit oikeille sivuille ja kopioi haluamasi määrä taitto-originaalin kaikkia sivuja. Taita ja kiinnitä keskeltä niiteillä. Siinä se on!

Alla on esitetty 20-sivuisen fanzinen taittokaavio.

Omakustanne

Demo tai promo? Kevyen musiikin tekijöillä demoäänitteen tekeminen markkinointitarkoituksiin on ollut tavallista jo vuosikymmeniä. Samaa toimintatapaa voi soveltaa sarjakuvassakin. Hyvällä maulla ja tyylikkäästi toteutettua omakustannetta kelpaa jakaa ystäville, myydä erilaisissa tapahtumissa, tarjota kirjakauppoihin ja lähettää malliksi kustannusyhtiöihin. Näin omakustannesarjakuva toimii samalla tavalla kuin bändin demonauhakin: tuo julkisuutta tekijälleen ja ehkäpä hyvän kustannussopimuksen.

Edellinen kirjani *Paholaisen kuiskaus* julkaistiin huhtikuussa 2009, mutta sitäkin edelsi internet- ja omakustannevaihe. Kuubasta ja sikareista kertova tarina alkoi ilmestyä sivu per kuukausi -vauhdilla tammikuussa 2006 sikariseura.com -nettisivuilla, josta se kulkeutui pian alan harrastajien ja muidenkin tietoon. Elokuussa 2007 tein tarinan ensimmäisestä osasta, jossa oli 32 valmista sivua, omakustanteen. Sisältö painettiin 2-värisenä digipainossa ja kehitin siihen persoonallisen kansiratkaisun. Tällä kannella koko 100-sivuisen tarinan olisi voinut julkaista kolmessa osassa. 240 g/m² vahvuiselle kartongille kahdella painovärillä painettu ja lakattu, sekä taittonuuttauksin ja kahdella stanssatulla reiällä jälkikäsitelty kansiarikki taitetaan B5-kokoisen julkaisun etulehtien päälle. Liepeet käännetään etulehtien sisäpuolelle. Sisusta vaihdettaessa rei'istä näkyvät jokaisen osan oma sarjanumero, viivakoodi ja ISBN-numero.

Syyskuussa 2007 näytin ensimmäisen osan kustantajalleni ja sain kustannussopimuksen koko kirjasta. Näin ollen kakkos- ja kolmososia ei tehty.

Takalieve eli takasisäkansi, jossa stanssattu reikä. Reiästä näkyy vaihtuva viivakoodi ja ISBN-numerosarja.

Takakansi, jossa julkaisun esittely ja yhteystiedot

Etukansi, jossa nimittiedot ja stanssattu reikä, josta näkyy osanumero 1–3

Etulieve eli etusisäkansi